

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2011 m. gegužės 24 d.*

Byloje C-83/09 P

dėl 2009 m. vasario 23 d. pagal Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama K. Gross ir V. Kreuzschitz, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Kronoply GmbH & Co. KG, įsteigtai Heiligengrabėje (Vokietija),

Kronotex GmbH & Co. KG, įsteigtai Heiligengrabėje (Vokietija),

* Proceso kalba: vokiečių.

atstovaujamos advokatų R. Nierer ir L. Gordalla,

ieškovėms pirmojoje instancijoje,

Zellstoff Stendal GmbH, įsteigta Arneburge (Vokietija), atstovaujama advokatų
T. Müller-Ibold ir K. Karl,

Vokietijos Federacinei Respublikai,

Land Sachsen-Anhalt,

pirmojoje instancijoje įstojusioms į bylą šalims,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, kolegijos pirmininkai A. Tizzano, J.N. Cunha Rodriguez, K. Lenaerts ir J.-C. Bonichot, teisėjai A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, J. Malenovský, U. Löhmus, E. Levits (pranešėjas), A. Ó Caoimh, M. Safjan ir M. Berger,

generalinis advokatas N. Jääskinen,
kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2010 m. lapkričio 25 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- ¹ Apeliaciniu skundu Europos Bendrijų Komisija prašo panaikinti 2008 m. gruodžio 10 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Kronoply ir Kronotex prieš Komisiją* (T-388/02, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo pripažintas priimtiniu *Kronoply GmbH & Co. KG* ir *Kronotex GmbH & Co. KG* (toliau kartu – *Kronoply* ir *Kronotex*) pareikštas ieškinys dėl 2002 m. birželio 19 d. Komisijos sprendimo C(2002) 2018 galutinis nepateikti prieštaravimų dėl valstybės pagalbos, kurią Vokietijos institucijos suteikė *Zellstoff Stendhal GmbH* (toliau – ginčijamas sprendimas), panaikinimo.

Teisinis pagrindas

- 2 Iš 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB Sutarties [88] straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 339), 2 konstatuojamosios dalies matyti, kad šiuo reglamentu siekiama kodifikuoti ir pagrįsti Komisijos vadovaujantis Teisingumo Teismo praktika sukurtą ir įtvirtintą EB 88 straipsnio taikymo praktiką.

- 3 Minėto reglamento 1 straipsnyje numatyta:

„Šiame reglamente:

<...>

- h) „suinteresuotoji šalis“ – tai kiekviena valstybė narė ir bet kuris asmuo, įmonė arba įmonių asociacija, kurios interesams gali turėti įtakos pagalbos skyrimas, ypač pagalbos gavėjas, konkuruojančios įmonės ir prekybinės asociacijos.“
- 4 To paties reglamento 4 straipsnio „Pirminis pranešimo patikrinimas ir Komisijos sprendimai“ 2–4 dalyse numatyta:

„2. Jeigu po pirminio patikrinimo Komisija nustato, kad pranešime nurodyta priemonė nėra pagalba, ji savo išvadą pateikia priimtame sprendime.

3. Jeigu po pirminio patikrinimo Komisijai nekyla jokių abejonių dėl pranešime nurodytos priemonės suderinamumo su bendrąja rinka, tiek kiek minėtoji priemonė priskiriama Sutarties [87] straipsnio 1 dalies taikymo sričiai, Komisija nusprendžia, kad minėtoji priemonė atitinka bendrąją rinką (toliau – sprendimas nepateikti prieštaravimų). Šiame sprendime nurodoma išimtis, kuri buvo taikyta pagal Sutartį.

4. Jeigu po pirminio patikrinimo Komisijai kyla abejonių dėl pranešime nurodytos priemonės suderinamumo su bendrąja rinka, ji nusprendžia pradėti bylos procesą pagal Sutarties [88] straipsnio 2 dalį (toliau – sprendimas pradėti formalaus tyrimo procesą).<...>“

5 Pagal Reglamento Nr. 659/1999 6 straipsnio 1 dalį:

„Sprendime pradėti formalaus tyrimo procesą apibendrinami reikšmingi ginčytini faktai ir teisės klausimai, pateikiamas pirminis Komisijos atliktas pasiūlytos pagalbos pobūdžio priemonės įvertinimas ir išdėstomos abejonės dėl pagalbos atitikimo bendrajai rinkai. Sprendime reikalaujama, kad suinteresuotoji valstybė narė ir kitos suinteresuotosios šalys pateiktų pastabas per nustatytą laikotarpį, kuris paprastai yra ne ilgesnis kaip vienas mėnuo. Deramai pateisintais atvejais Komisija gali pratęsti nustatytą laikotarpį.“

6 Faktinių aplinkybių susiklostymo metu galiojusioje Regioninės pagalbos dideliems investiciniams projektams daugiasektorinėje programoje (OL C 107, 1998, p. 7, toliau – 1998 m. daugiasektorinė programa) nustatytos į jos taikymo sritį pagal EB 87 straipsnio 3 dalį patenkančios pagalbos vertinimo taisyklės.

- 7 Pagal 1998 m. daugiasektorinę programą Komisija kiekvienu konkrečiu atveju nustato didžiausią leistiną pagalbos intensyvumą projektams, apie kuriuos būtina pranešti pagal Reglamento Nr. 659/1999 2 straipsnį.

Ginčo aplinkybės

- 8 2002 m. balandžio 9 d. Vokietijos institucijos pranešė Komisijai apie valstybės pagalbą, planuojamą suteikti *Zellstoff Stendhal GmbH* (toliau – ZSG).
- 9 Planuojama pagalba, kurią sudaro negrąžinama paskola, mokestinė lengvata investicijai ir 80 % paskolos dydžio laidavimas ir kuri, Komisijos manymu, yra 250,899 milijono eurų dydžio, buvo skirta finansuoti aukštos kokybės plaušienos gamyklos statybą ir medienos tiekimo įmonės bei logistikos įmonės Arneburge, Saksonijos-Anhalto žemėje, steigimą.
- 10 *Kronoply* ir *Kronotex* yra pagal Vokietijos teisę įsteigtos bendrovės, kurios Heiligengrabėje, Brandenburgo žemėje, esančiose savo gamylose gamina drožlių plokštes (MDF, HDF arba LDF) ir orientuotų skiedrų plokštes. Kaip ir ZSG atveju, pagrindinė jų veiklai reikalinga žaliava yra mediena.
- 11 Pasibaigus preliminariam tyrimui Komisija ginčijamam sprendimu nusprendė nepateikti prieštaravimų dėl planuojamos pagalbos, atsižvelgdama į tai, kad šiame sektoriuje nėra perteklinių pajėgumų, ir į sukuriamų tiesioginių ir netiesioginių darbo vietų skaičių. Taigi nepradėjusi EB 88 straipsnio 2 dalyje numatyto oficialaus tyrimo etapo ji pripažino, kad planuojama pagalba yra suderinama su vidaus rinka.

Procesas pirmojoje instancijoje ir skundžiamas sprendimas

- 12 *Kronoply* ir *Kronotex* pareiškė ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo, kurį Pirmosios instancijos teismo (dabar – Bendrasis Teismas) kanceliarija gavo 2002 m. gruodžio 23 d., remdamosi trimis pagrindais.
- 13 Pirma, *Kronoply* ir *Kronotex* manė, kad konstatavusi, jog planas suteikti pagalbą ZSG yra suderinamas su vidaus rinka, Komisija padarė akivaizdžią faktinių aplinkybių vertinimo klaidą.
- 14 Antra, nepradėjusi oficialios tyrimo procedūros Komisija pažeidė procedūrinės garantijas, kurias *Kronoply* ir *Kronotex* turi pagal EB 88 straipsnio 2 dalį.
- 15 Trečia, Komisija pažeidė, be kita ko, EB 87 straipsnio 1 dalį ir 3 dalies c punktą, taip pat regionines gaires ir 1998 m. daugiasektorinę programą.
- 16 Atskiru dokumentu, kurį Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2003 m. vasario 25 d., Komisija pareiškė du prieštaravimus dėl priimtumo, kurių pirmasis susijęs su tuo, kad ieškovės neturėjo teisės pareikšti ieškinio pirmojoje instancijoje. Anot šios institucijos, *Kronoply* ir *Kronotex* nebuvo galima laikyti su pagalbos gavėja konkuruojančiomis įmonėmis ir todėl joms negalėjo būti suteiktas „suinteresuotosios šalies“ statusas, kaip tai suprantama pagal Reglamentą Nr. 659/1999. Dėl šios priežasties jos neturėjo teisės ginčyti ginčijamo sprendimo.
- 17 2005 m. birželio 14 d. nutartimi Pirmosios instancijos teismas nusprendė priimti sprendimą dėl prieštaravimų dėl priimtumo nagrinėjant bylą iš esmės.

- 18 Dėl *Kronoply* ir *Kronotex* teisės pareikšti ieškinį Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 55 punkte priminė, kad pagal EB 230 straipsnio ketvirtą pastraipą fizinis ar juridinis asmuo gali pareikšti ieškinį dėl kitam asmeniui skirto sprendimo, tik jei šis sprendimas yra tiesiogiai ir konkrečiai su juo susijęs. Jis taip pat nurodė, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką, įtvirtintą 1963 m. liepos 15 d. Sprendime *Plaumann prieš Komisiją* (25/62, Rink. p. 197), kiti subjektai nei tie, kuriems sprendimas skirtas, gali remtis tuo, kad sprendimas konkrečiai su jais susijęs tik tuomet, jeigu jis juos paveikia dėl ypatingų savybių arba faktinių aplinkybių, kurios juos išskiria iš kitų asmenų ir todėl individualizuoja taip pat kaip ir asmenį, kuriam šis sprendimas yra skirtas.
- 19 Skundžiamo sprendimo 57–59 punktuose atkreipęs dėmesį į skirtumą tarp preliminaraus valstybės pagalbos tyrimo etapo ir oficialios tyrimo procedūros, kaip tai suprantama pagal EB 88 straipsnio 2 ir 3 dalis, kuris būdingas Komisijos vykdomai tokios pagalbos suderinamumo su vidaus rinka kontrolei, to paties sprendimo 60 ir 61 punktuose Pirmosios instancijos teismas priminė teismo praktiką, pagal kurią suinteresuotojo asmens, kaip tai suprantama pagal EB 88 straipsnio 2 dalį, ieškinys dėl Komisijos sprendimo nepradėti oficialios tyrimo procedūros panaikinimo turi būti pripažintas priimtiniu, jei ieškovas juo siekia apsaugoti procesines teises, kurios jam pripažįstamos pagal minėtą nuostatą (šiuo klausimu žr. 1993 m. gegužės 19 d. Sprendimo *Cook prieš Komisiją*, C-198/91, Rink. p. I-2487, 23 punktą ir 1993 m. birželio 15 d. Sprendimo *Matra prieš Komisiją*, C-225/91, Rink. p. I-3203, 17 punktą). Šiuo klausimu Pirmosios instancijos teismas pažymėjo, kad „suinteresuotoju“ reikia laikyti bet kokią asmenį, įmonę ar asociaciją, kurių interesams gali turėti įtakos pagalbos skyrimas.
- 20 Skundžiamo sprendimo 62 punkte nurodęs, kad pagal teismo praktiką suinteresuotosios šalies statusas galėjo pagrįsti tik teisę pareikšti ieškinį dėl panaikinimo, kuriuo siekiama apsaugoti procesines teises, nes ieškinio, kuriuo siekiama užginčyti sprendimo pagrįstumą, priimtinumas turi atitikti minėtame Sprendime *Plaumann prieš Komisiją* nustatytas sąlygas, skundžiamo sprendimo 63 punkte Pirmosios instancijos

teismas konstatavo, kad šioje byloje savo ieškinių pagrindais *Kronoply* ir *Kronotex* ginčija tiek Komisijos atsisakymą pradėti oficialią tyrimo procedūrą, tiek ginčijamo sprendimo pagrįstumą.

- 21 Tuo remdamasis Pirmosios instancijos teismas išnagrinėjo *Kronoply* ir *Kronotex* teisės pareikšti ieškinį klausimą remdamasis jų nurodytais pagrindais.

- 22 Kalbėdamas apie *Kronoply* ir *Kronotex* teisę ginčyti ginčijamo sprendimo pagrįstumą, skundžiamo sprendimo 69 punkte Pirmosios instancijos teismas konstatavo, kad *Kronoply* ir *Kronotex* neįrodė, jog minėtas sprendimas yra konkrečiai su jomis susijęs. Todėl jų ieškinio dalį, susijusią su ginčijamo sprendimo pagrįstumu, jis atmetė kaip nepriimtina.

- 23 Kalbėdamas apie *Kronoply* ir *Kronotex* teisę pareikšti ieškinį tam, kad būtų užtikrintos jų procedūrinės teisės, skundžiamo sprendimo 71 ir 72 punktuose Pirmosios instancijos teismas priminė, jog suinteresuotosios šalies, kaip tai suprantama pagal EB 88 straipsnio 2 dalį, statusas kyla iš teisėto intereso, kurį gali turėti fizinis ar juridinis asmuo, kad nagrinėjamos pagalbos priemonės būtų įgyvendintos arba ne. Taigi konkuruojanti įmonė turi tokį interesą, jei gali įrodyti, kad suteikus pagalbą jos konkurencinei padėčiai rinkoje yra padaryta arba gali būti padaryta įtaka.

- 24 Skundžiamo sprendimo 73 ir 74 punktuose pabrėžęs, kad nemaža pagalbos įtaka galėjo būti jaučiama ne tik rinkoje, kurioje veiklą vykdo šios pagalbos gavėja, bet ir kitoje rinkose, kurios gali būti aukštesnės ar žemesnės, to paties sprendimo 76 punkte Pirmosios instancijos teismas, be kita ko, nusprendė, kad „ieškovės įrodė buvusį bent jau laikiną medienos kainų padidėjimą. Nors ieškovės neįrodė, kad šios kainos padidėjo dėl ZSG gamyklos veiklos, negalima atmesti galimybės, kad įsteigus ZSG ir

greičiausiai dėl šio įsteigimo ieškovėms bent jau laikinai kilo neigiamos pasekmės. Neginčijamas žaliavų kainos padidėjimas 2003 m. gali turėti įtakos galutinių produktų kainai ir todėl susilpninti įmonių, kurioms jis turi įtakos, konkurencingumą, palyginti su jų konkurentais, nesusiduriančiais su tokia pačia padėtimi“.

- 25 Tuo remdamasis minėto sprendimo 77 punkte Pirmosios instancijos teismas padarė išvadą, kad „dėl šios priežasties reikia pripažinti, jog ieškovės teisiškai įrodė, kad egzistuoja konkurencinis ryšys ir kad dėl nagrinėjamos pagalbos suteikimo jų padėčiai rinkoje gali būti padaryta įtaka. Taigi jas reikia laikyti suinteresuotomis šalimis, kaip tai suprantama pagal EB 88 straipsnio 2 dalį“.
- 26 Todėl to paties sprendimo 78 punkte Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad „šis ieškinys yra <...> priimtinas tiek, kiek ieškovės turi teisę pareikšti ieškinį tam, kad būtų užtikrintos procedūrinės jų teisės. Šiomis aplinkybėmis Pirmosios instancijos teismas turi patikrinti, ar ieškiniui pagrįsti nurodytais pagrindais ieškovės iš tiesų siekia apsaugoti savo procedūrinės teises, kylančias iš EB 88 straipsnio 2 dalies“.
- 27 Tuo remdamasis Pirmosios instancijos teismas priėmė sprendimą dėl trijų *Kronoply* ir *Kronotex* nurodytų panaikinimo pagrindų, atitinkamai susijusių su akivaizdžia vertinimo klaida, jų procedūrinių garantijų pažeidimu ir galiausiai su EB 87 straipsnio 1 dalies bei 3 dalies c punkto, regioninių gairių ir 1998 m. daugiasektorinės programos pažeidimu, priimtinumo.
- 28 Tai darydamas po to, kai skundžiamo sprendimo 80 punkte pažymėjo, kad antrajame pagrindė *Kronoply* ir *Kronotex* aiškiai tvirtina, kad Komisija turėjo pradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą tyrimo procedūrą, Pirmosios instancijos teismas minėto sprendimo 81 ir 82 punktuose nurodė, kad nors ir neturėdamas aiškinti

pagrindų, kuriais ginčijamas tik sprendimo pagrįstumas, taip, kad jais iš tikrųjų siekiama apsaugoti *Kronoply* ir *Kronotex* procedūrines teises, jis gali patikrinti, ar argumentuose dėl esmės taip pat nėra įrodymų, kuriais grindžiamas pagrindas, kuriuo aiškiai siekiama apsaugoti procedūrines teises.

- 29 Būtent remdamasis šiais įrodymais Pirmosios instancijos teismas konstatavo, kad pirmajame pagrinde, priešingai nei trečiajame, yra argumentų dėl esmės, kuriais siekiama užginčyti Komisijos sprendimą nepradėti oficialios tyrimo procedūros ir kuriais galima pagrįsti antrąjį pagrindą, nurodytą siekiant apsaugoti procedūrines teises.
- 30 Tuo remdamasis skundžiamo sprendimo 86 punkte jis padarė išvadą, kad į pirmojo pagrindo argumentus reikia atsižvelgti nagrinėjant antrąjį pagrindą, o trečiasis pagrindas nepriimtinas.
- 31 Pirmosios instancijos teismas atmetė *Kronoply* ir *Kronotex* argumentus dėl esmės.
- 32 Taigi skundžiamo sprendimo 115 punkte jis nusprendė, kad Komisija priėmė ginčijamą sprendimą remdamasi išsamiais ir patikimais įrodymais, paskui skundžiamo sprendimo 117, 128, 146 ir 152 punktuose padarė išvadą, kad *Kronoply* ir *Kronotex* neįrodė, jog atlikdama ginčijamos pagalbos priemonės preliminarų tyrimą Komisija susidūrė su rimtais sunkumais, dėl kurių reikėjo pradėti oficialų tyrimo etapą.
- 33 Todėl Pirmosios instancijos teismas atmetė visą ieškinį dėl panaikinimo.

Šalių reikalavimai

34 Komisija savo apeliaciniame skunde Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti skundžiamą sprendimą tiek, kiek juo *Kronoply* ir *Kronotex* pateiktas ieškinys dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo pripažintas priimtinu,
- atmesti kaip nepriimtina *Kronoply* ir *Kronotex* pateiktą ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo ir
- priteisti iš *Kronoply* ir *Kronotex* su apeliaciniu procesu susijusias bylinėjimosi išlaidas.

35 ZSG Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti skundžiamą sprendimą tiek, kiek juo *Kronoply* ir *Kronotex* pateiktas ieškinys dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo pripažintas priimtinu,
- atmesti kaip nepriimtina *Kronoply* ir *Kronotex* pateiktą ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo ir
- priteisti solidariai iš *Kronoply* ir *Kronotex* bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

- 36 Komisija, palaikoma ZSG, nurodo tris apeliacinio skundo pagrindus, kuriais ginčija skundžiamą sprendimą tiek, kiek juo *Kronoply* ir *Kronotex* ieškinys pripažintas priimtiniu.

Dėl pirmojo ir antrojo apeliacinio skundo pagrindų

Šalių argumentai

- 37 Pirma, Komisija iš esmės teigia, kad Pirmosios instancijos teismas, remdamasis kitokiomis sąlygomis nei numatytosios EB 230 straipsnio ketvirtoje pastraipoje, *Kronoply* ir *Kronotex* ieškinį klaidingai pripažino priimtiniu. Šiuo atžvilgiu teismo praktikoje, kuria rėmėsi Pirmosios instancijos teismas, įtvirtintos alternatyvios priimtimumo sąlygos pagal SESV 108 straipsnį.
- 38 Kadangi EB 230 straipsnio ketvirtoje pastraipoje Sąjungos teisės aktų leidėjas aiškiai nustatė ieškinio dėl institucijų aktų priimtimumo sąlygas, negalima manyti, kad tas pats teisės aktų leidėjas netiesiogiai numatė galimybę nuo jų nukrypti taikant SESV 108 straipsnį.
- 39 ZSG priduria, kad ieškinio dėl Komisijos sprendimo priimtimumo sąlygos negali skirtis atsižvelgiant į nurodytus panaikinimo pagrindus.

- 40 Antra, Komisija, šiuo klausimu palaikoma ZSG, tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 81 punkte pažymėjęs, jog neturi aiškinti „ieškovo ieškinio, kuriuo ginčijamas tik pagalbą įvertinančio sprendimo pagrįstumas, taip, kad juo iš tiesų siekiama apsaugoti iš EB 88 straipsnio 2 dalies kylančias ieškovo procesines teises, jei ieškovas aiškiai nesuformulavo pagrindo, kuriuo siekiama tokio tikslo“, būtent tokį aiškinimą pateikė minėto sprendimo 82 punkte.
- 41 Taip pasielgdamas Pirmosios instancijos teismas, pirma, peržengė savo kompetencijos ribas, nes jis yra saistomas ieškinio teksto, išdėstyto jam pateiktuose dokumentuose. Antra, toks požiūris pažeistų šalių lygybės Sąjungos teisme principą ir ieškovoms suteiktą privilegijuotą padėtį Komisijos nenaudai.
- 42 ZSG pažymi, kad taip pasielgdamas Pirmosios instancijos teismas klaidingai iš anksto numatė bylos medžiagos vertinimą, kurį Komisija turi pateikti per oficialią tyrimo procedūrą, nors preliminarus tyrimo etape planuojama pagalba nebuvo išsamiai išnagrinėta.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 43 Pirma, kalbant apie kaltinimą, susijusį su EB 230 straipsnio ketvirtoje pastraipėje nurodytų sąlygų pažeidimu, iš pradžių reikia priminti, kad Reglamento Nr. 659/1999 4 straipsniu nustatomas pagalbos priemonių, apie kurias pranešta, preliminarus tyrimo etapas, kuriuo siekiama suteikti Komisijai galimybę susidaryti pirminę nuomonę apie atitinkamos pagalbos suderinamumą su bendrąja rinka. Pasibaigus šiam etapui Komisija konstatuoja, arba kad ši priemonė nėra pagalba, arba kad ji patenka į EB 87 straipsnio 1 dalies taikymo sritį. Pastaruoju atveju gali nekilti abejonių dėl minėtos priemonės suderinamumo su bendrąja rinka arba, priešingai, gali jų būti.

- 44 Jei atlikusi preliminarų tyrimą Komisija konstatuoja, kad dėl priemonės, apie kurią pranešta, tiek, kiek ji patenka EB 87 straipsnio 1 dalies taikymo sritį, suderinamumo su bendrąja rinka nekyla abejonių, ji priima sprendimą nepateikti prieštaravimų pagal Reglamento Nr. 659/1999 4 straipsnio 3 dalį.
- 45 Kai Komisija priima sprendimą nepateikti prieštaravimų, ji pripažįsta ne tik tai, kad priemonė yra suderinama su bendrąja rinka, bet ir netiesiogiai atsisako pradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje ir Reglamento Nr. 659/1999 6 straipsnio 1 dalyje numatytą oficialią tyrimo procedūrą.
- 46 Jei atlikusi preliminarų tyrimą Komisija konstatuoja, kad dėl priemonės, apie kurią pranešta, suderinamumo su bendrąja rinka kyla abejonių, ji privalo pagal Reglamento Nr. 659/1999 4 straipsnio 4 dalį priimti sprendimą pradėti oficialią tyrimo procedūrą, numatytą EB 88 straipsnio 2 dalyje ir minėto reglamento 6 straipsnio 1 dalyje. Pastarojoje nuostatoje numatyta, jog tokiaame sprendime reikalaujama, kad suinteresuotoji valstybė narė ir kitos suinteresuotosios šalys pateiktų pastabas per nustatytą laikotarpį, kuris paprastai yra ne ilgesnis kaip vienas mėnuo.
- 47 Šioje byloje ginčijamas sprendimas yra sprendimas nepateikti prieštaravimų, pagrįstas Reglamento Nr. 659/1999 4 straipsnio 3 dalimi, kurio teisėtumas priklauso nuo to, ar kyla abejonių dėl pagalbos suderinamumo su bendrąja rinka. Kadangi esant tokių abejonių turi būti pradėta oficiali tyrimo procedūra, kurioje gali dalyvauti Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio h punkte nurodytos suinteresuotosios šalys, reikia pripažinti, kad kiekviena suinteresuotoji šalis, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, yra tiesiogiai ir konkrečiai susijusi su tokiu sprendimu. Asmenys, kurie turi EB 88 straipsnio 2 dalyje ir Reglamento Nr. 659/1999 6 straipsnio 1 dalyje numatytas procedūrinės garantijas, gali jomis pasinaudoti tik tuomet, kai turi galimybę Sąjungos teisme ginčyti sprendimą nepateikti prieštaravimų (šiuo klausimu žr. 2005 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Komisija prieš Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*, C-78/03 P,

Rink. p. I-10737, 35 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką; 2008 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *British Aggregates prieš Komisiją*, C-487/06 P, Rink. p. I-10515, 28 punktą ir 2009 m. liepos 9 d. Sprendimo *3F prieš Komisiją*, C-319/07 P, Rink. p. I-5963, 31 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

- 48 Todėl konkretaus suinteresuotosios šalies, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio h punktą, statuso, susijusio su konkrečiu ieškinio dalyku, pakanka, kad ieškovą, kuris ginčija sprendimą nepateikti prieštaravimų, būtų galima individualizuoti pagal EB 230 straipsnio ketvirtą pastraipą.
- 49 Šioje byloje, pirma, iš skundžiamo sprendimo ir visų pirma iš jo 16 punkto matyti, kad savo ieškiniu *Kronoply* ir *Kronotex* prašo panaikinti pagal Reglamento Nr. 659/1999 4 straipsnio 3 dalį priimtą sprendimą nepateikti prieštaravimų. Antra, skundžiamo sprendimo 77 punkte Pirmosios instancijos teismas iš esmės nusprendė, kad *Kronoply* ir *Kronotex* reikia laikyti suinteresuotomis šalimis, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio h punktą.
- 50 Antra, Komisija ir ZSG teigia, kad Pirmosios instancijos teismas pakeitė ieškinio dalyką tiek, kiek jis nagrinėjo ne tik antrąjį ieškinio pagrindą, susijusį su procedūrinių garantijų, kurias turi suinteresuotosios šalys, pažeidimu, bet ir pagrindžiant pirmąjį pagrindą, kuriuo ginčijamas sprendimo nepateikti prieštaravimų pagrįstumas, nurodytus argumentus.
- 51 Šiuo atžvilgiu pažymėtina, kad nors ieškovas, ginčijantis Komisijos sprendimą nepradėti oficialios tyrimo procedūros, ieškinyje turi apibrėžti savo ieškinio dalyką, kaip tai numatyta Bendrojo Teismo procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punkte, šis reikalavimas teisiškai tinkamai įvykdomas, kai ieškovas identifikuoja sprendimą, kurį prašo panaikinti.

- 52 Neturi reikšmės tai, jog ieškinyje nurodyta, kad juo prašoma panaikinti sprendimą nepateikti prieštaravimų (tokia formuluotė vartojama Reglamento Nr. 659/1999 4 straipsnio 3 dalyje), arba sprendimą nepradėti oficialios tyrimo procedūros, nes Komisija vienu sprendimu nutaria dėl abiejų klausimo aspektų.
- 53 Šiuo atveju reikia priminti, kad *Kronoply* ir *Kronotex* pirmojoje instancijoje prašo panaikinti Komisijos sprendimą „nepateikti prieštaravimų dėl Vokietijos Federacinės Respublikos pagalbos skyrimo“ ZSG ir savo ieškinį grindžia trim pagrindais.
- 54 Šiuo klausimu Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 80 punkte konstatavo, kad *Kronoply* ir *Kronotex* tik pagal antrąjį ieškinio pagrindą aiškiai nurodo, jog Komisija turėjo pradėti oficialią tyrimo procedūrą.
- 55 Taigi, kalbant apie pirmąjį ir trečiąjį ieškinio pagrindus, pažymėtina, kad Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 81 punkte teisingai pažymėjo, jog pagal nusistovėjusią teismo praktiką jis neturi aiškinti ieškovo ieškinio, kuriuo ginčijamas tik pagalbą įvertinančio sprendimo pagrindumas, taip, kad juo iš tiesų siekiama apsaugoti iš EB 88 straipsnio 2 dalies kylančias ieškovo procedūrinės teises, jei ieškovas aiškiai nesuformulavo pagrindo, kuriuo siekiama tokio tikslo. Tokiu atveju dėl pagrindo aiškinimo iš tiesų būtų perkvalifikuotas ieškinio dalykas (šiuo klausimu žr. 2007 m. lapkričio 29 d. Sprendimo *Stadtwerke Schwäbisch Hall ir kt. prieš Komisiją*, C-176/06 P, Rink. p. I-170, 25 punktą).
- 56 Tačiau skundžiamo sprendimo 82 punkte Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad toks teisės aiškinti ieškinio pagrindus apribojimas jam nesukliudė išnagrinėti ieškovės pateiktų argumentų dėl esmės, siekiant patikrinti, ar juose taip pat yra įrodymų, pagrindžiančių pagrindą, kurį taip pat suformulavo ieškovė, aiškiai nurodžiusi, kad

kyla rimtų sunkumų, pateisinančių EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytos procedūros pradėjimą.

57 Todėl skundžiamo sprendimo 83 punkte Pirmosios instancijos teismas nusprendė, jog turi teisę išnagrinėti pirmąjį ir trečiąjį ieškinio pagrindus tam, kad įvertintų, ar juos pagrindžiantys argumentai galėjo būti susieti su pagrindu, susijusiu su procedūrinių garantijų pažeidimu. Šiomis aplinkybėmis minėto sprendimo 86 punkte jis konstatavo, kad argumentus, kuriais grindžiamas pirmasis ieškinio pagrindas, tiek, kiek jais siekiama užginčyti Komisijos sprendimą nepradėti oficialios tyrimo procedūros, reikia nagrinėti kartu su argumentais, kuriais grindžiamas antrasis ieškinio pagrindas.

58 Taip pasielgdamas Pirmosios instancijos teismas nepadarė teisės klaidos.

59 Kai ieškovas prašo panaikinti sprendimą nepateikti prieštaravimų, iš esmės jis ginčija tai, kad Komisijos sprendimas dėl nagrinėjamos pagalbos buvo priimtas šiai institucijai nepradėjus oficialios tyrimo procedūros, taip pažeidžiant jo procedūrines teises. Siekdamas, kad jo prašymas panaikinti būtų patenkintas, ieškovas gali nurodyti bet kokią pagrindą, kuriuo galima įrodyti, kad vertinant informaciją ir įrodymus, kuriuos Komisija turi preliminariu priemonės, apie kurią pranešta, tyrimo etapu, turėjo kilti abejonių dėl jos suderinamumo su bendrąja rinka. Vis dėlto naudojant tokius argumentus negali būti pakeistas ieškinio dalykas ar jo priimtinumą sąlygos (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *3F prieš Komisiją* 35 punktą). Priešingai, būtent abejonės dėl šio suderinamumo yra įrodymas, kuris turi būti pateiktas siekiant įrodyti, kad Komisija privalėjo pradėti oficialią tyrimo procedūrą, numatytą EB 88 straipsnio 2 dalyje ir Reglamento Nr. 659/1999 6 straipsnio 1 dalyje.

60 Šiomis aplinkybėmis pirmasis ir antrasis apeliacinio skundo pagrindai turi būti visiškai atmesti.

Dėl trečiojo apeliacinio skundo pagrindo

Šalių argumentai

- 61 Anot Komisijos, nusprenddamas, kad įmonėms, kurios su pagalbos gavėju nekonkuruoja produkto, kurį jos gamina, rinkoje, gali būti pripažintas suinteresuotųjų šalių statusas, kaip tai suprantama pagal EB 88 straipsnio 2 dalį, Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą. Taip pasielgdamas Pirmosios instancijos teismas suteikia galimybę pateikti visuomeninius ieškinius dėl Komisijos sprendimų valstybės pagalbos srityje. Todėl šios bylos aplinkybėmis Pirmosios instancijos teismas klaidingai nusprendė, jog *Kronoply* ir *Kronotex* buvo suinteresuotos, kad ginčijamas sprendimas būtų panaikintas.
- 62 Šiuo klausimu ZSG taip pat teigia, kad dėl Pirmosios instancijos teismo motyvų labai išsiplečia įmonių, galinčių ginčyti sprendimą valstybės pagalbos srityje, ratas. Nors ZSG savo veiklai daugiausia naudoja medienos plaušieną, gamybos procese ji naudoja ir kitas medžiagas bei energijos šaltinius. Todėl skundžiamas sprendimas lemia tai, kad suinteresuotosios šalies statusas pripažįstamas neribotam potencialių ieškovų skaičiui.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 63 Remiantis Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio h punktu, suinteresuotoji šalis – tai, be kita ko, bet kuris asmuo, įmonė arba įmonių asociacija, kurių interesams gali turėti įtakos pagalbos skyrimas, t. y. visų pirma su šios pagalbos gavėju konkuruojančios

įmonės. Kitaip tariant, tai yra neapibrėžta asmenų grupė (šiuo klausimu žr. 1984 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *Intermills prieš Komisiją*, 323/82, Rink. p. 3809, 16 punktą).

- 64 Todėl pagal šią nuostatą negalima atmesti galimybės, kad įmonė, kuri tiesiogiai nekonkuruoja su pagalbos gavėja, tačiau kuriai gamybos procese reikia tos pačios žaliavos, bus pripažinta suinteresuotąja šalimi tiek, kiek ji tvirtins kad pagalbos skyrimu gali būti padaryta įtaka jos interesams.
- 65 Šiuo tikslu svarbu, kad ieškovė teisiškai tinkamai įrodytų, jog pagalba gali turėti konkrečios įtakos jos padėčiai (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *3F prieš Komisiją* 33 punktą).
- 66 Šiuo atveju skundžiamo sprendimo 71 punkte priminęs, jog tam, kad fizinis ar juridinis asmuo būtų pripažintas suinteresuotuoju asmeniu, jis turi galėti įrodyti turintis teisėtą interesą, kad nagrinėjamos pagalbos priemonės būtų ar nebūtų įgyvendinamos, ar būtų toliau įgyvendinamos, jei jau buvo suteiktos, Pirmosios instancijos teismas pažymėjo, kad įmonei toks teisėtas interesas gali reikšti, be kita ko, interesą apsaugoti savo konkurencinę padėtį rinkoje, jei pagalbos priemonės jai darytų įtaką.
- 67 Skundžiamo sprendimo 74 ir 75 punktuose konstatavęs, kad *Kronoply* ir *Kronotex* nekonkuruoja tose pačiose produktų rinkose, tačiau savo gamybos procese naudoja tas pačias žaliavas, t. y. pramoninę medieną, Pirmosios instancijos teismas padarė išvadą, kad ieškovės ir ZSG konkuruoja kaip medienos pirkėjos.

- 68 Tada skundžiamo sprendimo 76 punkte Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad ieškovės įrodė, jog medienos kainos bent jau laikinai buvo padidėjusios, ir kad, nepaisant to, jog jos neįrodė, kad ši padidėjimą lėmė ZSG gamyklos veikla, negalima atmesti galimybės, kad joms greičiausiai dėl ZSG įkūrimo kilo neigiamos pasekmės.
- 69 Tuo remdamasis to paties sprendimo 77 punkte Pirmosios instancijos teismas nusprendė, jog *Kronoply* ir *Kronotex* „teisiškai tinkamai įrodė, kad egzistuoja konkurencinis ryšys ir kad dėl nagrinėjamos pagalbos suteikimo jų padėčiai rinkoje gali būti padaryta įtaka“.
- 70 Šiomis aplinkybėmis Pirmosios instancijos teismo negalima kaltinti tuo, kad jis padarė teisės klaidą, kai iš esmės pripažino, kad įmonės, nekonkuruojančias su pagalbos gavėja produktų, kuriuos jos gamina, rinkoje, gali apimti sąvoka „suinteresuotosios šalys“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio h punktą.
- 71 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Pirmosios instancijos teismas teisingai nusprendė, jog *Kronoply* ir *Kronotex* turi suinteresuotųjų šalių statusą, kaip tai suprantama pagal minėtą nuostatą.
- 72 Todėl trečiasis apeliacinio skundo pagrindas turi būti atmestas.
- 73 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad visas apeliacinis skundas turi būti atmestas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 74 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 118 straipsnį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. To paties reglamento 69 straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkima, o dalis atmetama, arba jeigu susiklosto ypatingos aplinkybės, Teisingumo Teismas gali paskirstyti išlaidas šalims arba nurodyti kiekvienai padengti savo išlaidas.
- 75 Šioje byloje Komisija, palaikoma ZSG, pralaimėjo bylą. Kadangi ieškovės pirmojoje instancijoje nedalyvavo apeliaciniame procese ir todėl nereikalavo priteisti išlaidų, Komisija ir ZSG turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

- 1. Atmesti apeliacinį skundą.**
- 2. Europos Komisija ir *Zellstoff Stendal GmbH* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.